

de gik ud betyngede med 2—5—6 Øre pr. kg, naar de gik over til England. Det var noget, som de ikke vilde synes om, det vilde hemme Eksporten i høj Grad. Men hvad der er Ret for den ene, er billigt for den anden.

Det er bekendt, at disse Sager staa under Styrelse af Generaldirektøren for Toldvæsenet. Det er en Mand, der fra alle Sider roses for Dygtighed, men ogsaa en Mand, om hvem i alt Fald hele den industrielle Verden mener, at særlig imødekommende overfor den er han ikke eller særlig tilbøjelig til at lytte til Paavisninger fra den praktiske Verden, og tidligere Finansministre have staaet ret magtesløse overfor denne Embedsmand og hans Departement. Jeg skal tillade mig at udtale det Haab, at det vil lykkes den nuværende Finansminister at komme til Rette med denne Del af det Personale, der staaer under ham, og tilvejebringe saadanne Forhold, at der vises Retfærdighed overfor den indenlandske Eksportindustri, som behandles uretfærdigt paa den af mig skildrede Maade under det nuværende Styre.

Jeg skal saa berøre et andet Forhold, der paa en vis Maade er i Slægt med dette, og som har været omtalt under Toldlovbehandlingen i det andet Ting, men som hører under den højtærede Trafikminister. Det er nemlig det gamle ejendommelige Forhold, som særlig stærkt blev fremdraget af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), hvor der atter er et Tilfælde, hvor vi stille danske Varer ugunstigere end fremmede i Kraft af Traktater med Udlandet. Paa Statsbanerne køre fremmede Varer ind i Landet til langt lavere Pris, end vore egne Varer køre omkring i Landet. Det er et underligt Forhold. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med en Bunke Tal, men skal kun nævne et Eksempel. Det ærede Medlem, jeg nævnedes, har i Landstinget fremdraget en Række Eksempler og lagt dem frem for vedkommende Minister for et Par Aar siden. Jeg skal blot nævne et af dem. Naar man sender en Vognladning med Jernvarer, det, man kalder Isenkramvarer, fra Tyskland her til Landet, kører denne Vognladning fra Fredericia til København for en Fragt af 36 Kr. 44 Øre, men hvis lignende danske Varer skulle sendes fra København til Fredericia, skal der betales 71 Kr. 30 Øre for den samme Vognladning, altsaa meget nær det dobbelte. Det er et Forhold, som i og for sig er uretfærdigt, og en Forskel, der er saa stor, er heller ikke uden Betydning for selve Konkurrencen. Et Beløb af 35 Kr.

paa en Vognladning er ikke uden Betydning. Det er oplyst, hvorfra denne Forskel i Taksten stammer, og det viser sig da underligt nok, at den stammer fra, at de Overenskomster med Tyskland og andre Nabolande, hvorpaa disse billige, alt for billige Priser grunde sig, ere byggede paa en tidligere Fragttarif, som vi have forhøjet. Men da vi forhøjede den her i Landet for danske Varer, fik vi ikke samtidig Overenskomsten med Udlandet forandret og fik ikke Taksten sat op, saa disse fremmede Varer, f. Eks. de tyske, nyde for det første en Fordel, vi ikke kunne gøre noget ved. I Tyskland anser man det nemlig for en Fordel, at tyske Varer blive udførte til Udlandet, og Varerne, der f. Eks. ere tilvirkede i Midt-Tyskland, køres derfor til Hamborg eller til den danske Grænse til overmaade lave Takster. Men dernæst nyde de den Fordel, at de køres videre her i Landet, f. Eks. til Aalborg eller til København, billigere end Varer fra vore egne danske Fabrikker. Det er fra alle Sider erkendt, at dette er unaturligt, og under Toldlovbehandlingen i Fjor, da Toldloven blev gjort færdig i et Fællesudvalg, kunde den ærede Landstingsmand for 6te Landstingskreds (Hey), som var Ordfører for Udvalget, paa hele Fællesudvalgets Vegne udtale sig meget imod denne Begunstigelse, som man viser Udlandet, og der foreligger fra den daværende Trafikminister, Svend Høgsbro, en bestemt Udtalelse i Landstinget om, at han agtede at søge at faa Ende paa dette Forhold.

Denne Udtalelse fremkom i Anledning af et Forslag, der forelaa om Statsbanetakster. Jeg maa maaske have Lov til at oplæse de faa Linier, som den daværende Trafikminister udtalte. Han sagde til de Medlemmer, der paatalte det: „Jeg har i Sinde, saa snart denne Lov“ — altsaa Takstloven — „er vedtagen, eller i alt Fald traadt i Kraft, altsaa forhaabentlig fra 1. Juli d. A.“ — det var i Fjor — „at indlede Forhandlinger med Tyskland om Forandring i den bestaaende Overenskomst derhen, at de nye Takster blive lagte til Grund for Tariffen saaledes, at der vil blive indført Retfærdighed i det Forhold“. Nu er det min Hensigt med at fremdrage dette Forhold, at jeg vil henlede den højtærede nuværende Trafikministers Opmærksomhed derpaa og spørge ham, om han efter at have undersøgt denne Sag vil genoptage det Arbejde, som hans Forgænger Høgsbro har lovet at sætte i Værk, for at skaffe danske